

целебници тичаха да помогнат /
и предверието, / нечия ръка измъкна кървавия меч. Елена държеше с
две ръце главата на царя и го закланаше да живее, да каже нещо,
да продума...

Всички затаиха дъх.

Асен бавно отвори очи вече прибулени от сянката на ^{смърт} ~~сърц~~
та. Пошпна нещо нечуто, посочи с десницата си някъде в далечи-
ната. Ръката му падна.

Върху безкръвното му лице бавно се изписа таинствения
покой на нежитието.

Асен I бе мъртав.

Горе на кулата два пъти изсвири рог.

Глава XXVIII

През тази нощ хората на Иванко заеха крепостта и пратиha
бърз находник до император Алексеев, с молба за помощ и подкрепа.

Но те не знаеха, че в същото време ^е един строен конник,
с дълги кестеняви къдри и синьозелени очи, придружен от десе-
тина снажни мизийци, наближаваше родните си планини.

Не. С Асена не се свършваха Асеновци...

Орловото гнездо, построено за защита на враговете, не-
достъпно, непревземаемо, сега трябваше да служи на изменници,
за да пазят жалкия си живот от заканите на разгневения народ.

От ден на ден тълпи въоръжени отроци се присъединяваха
към войските на Петра, който се бе притекъл от Преслав с цялата
си войска, за да защити престолната от дръзките убийци на брата
си. Привържениците на Иванко, бяха ^{вече} успели да вземат ~~вече~~ най-
важните укрепени точки на крепостта и да сменят верните стражи
със свои. На търновци беше забранено, под смъртна заплаха, да
напушат домовете си от залез слънце до пладне. Тежко въоръжени